

כנס באילת 12-14.6.22

חלק א:

הסיפור מתחיל ב-1666, אבל לא נלך אחורה יותר מדי בזמן לסיפור של קין והבל, לבונה החופשי הראשון; אז ב-1666 הייתה השריפה הגדולה בלונדון או המגיפה השחורה, היו שם כמה פעילים אנטי ממסדיים וכדי לחסל אותם הגו תכנית לשרוף את כל העיר ומשם גם לצאת עם איזושהי אג'נדה חדשה שנקראת "אבודים בים"; אבודים בים זאת הצעת חוק ולמעשה חוק שחוקק באישון לילה כמו חוק הסמכויות לדוגמה, בה המלך העביר את החוק הזה כשכולם היו עסוקים בשריפה; החוק אומר שכולם אבודים בים; אבודים בים זה אומר מתים עד שלא הוכח אחרת; כלומר, כולם הוכרזו כאבודים בים, מתים; החוק גרם לכך שלאף אחד לא נשאר רכוש פרטי כי דרך החוק הזה השתלטו על הרכוש של כולם וגם על הגוף של כל בני האדם; החוק הזה ההגדרה שלו היא שכל בני האדם או ליתר דיוק – "HUMANS" שזה "מפלצות" בהגדרה שלהם...

תשמעו מעכשיו הרבה אנגלית, לא נכנס יותר מדי למילונים אבל האנגלית המקור שלה הוא גרמנית ויצרו את האנגלית כדי ליצור שפת כישוף; איך אפשר לדעת שזאת שפת כישוף? כי אם אני רוצה לדעת איך כותבים מילה מסוימת אז אני שואל אותך: "can you SPELL me this word?"

SPELL = איות = כישוף

זה אומר שכל מילה היא כישוף, את אותו הדבר עשו גם עם העברית, גם השפה שאנחנו מדברים היא לא באמת עברית אלא בבלית; שורש המילה בבלת הוא ב.ב.ל = בבל; את כל זה עשו כדי לשלוט בנו;

ב-1666 השריפה הגדולה אבודים בים - זה אומר שמשייכים אותנו לעולם הים, עולם המים; בסביבות שנת 1832 האפיפיור דאז הכריז על ה- "TRUST" – קרן הנאמנות הראשונה ושם הוא הופך את כולם לערבים לאותה קרן נאמנות; מאז המשיכו להיפתח עוד ועוד קרנות נאמנות ונוצרו גם ממשלות;

יש לנו את קרן הנאמנות, הפכנו למתים מהלכים ואנחנו הפכנו להיות ערבים למה שקורה לממשלות; הממשלות לוקחות הלוואות מהכתר ואנחנו הערבים להלוואות האלה; בגלל זה גם המחירים עולים כל הזמן כי הם צריכים לסגור קרן נאמנות מסוימת, לסגור חובות; כשמחיר הדלק עולה זה לא בגלל שמחיר הנפט עלה, אלא בגלל שצריך לסגור TRUST;

כאן אני אוהב לספר את הסיפור על אישה הרה שהיא למעשה VESSIL = כלי, כלי קיבול וגם ספינה; היא מגיעה לחדר המשלוחים = DELIVERY ROOM שפירושו בעברית הוא גם חדר לידה כדי לבצע משלוח של סחורה; העובר נמצא עדיין בעולם של מים וזה מה שקושר אותו לעולם המים וכאשר הוא מוכן לצאת הוא יוצא דרך תעלת הלידה = BIRTH CANAL – מונח שלקוח מעולם המים; וכמו

שהסחורה מגיעה מהאונייה לרציף, ל-DOC, ככה התינוק שהוא הסחורה פוגש בחדר הלידה את ה-DOCTOR; באותו הרגע שהוא קיבל את הסחורה הוא צריך ליצור מצב שהסחורה, כלומר הילוד לא יגע ביבשה כי אז יהיה מדובר באדם חי שאי אפשר לגעת בו ולכן מיד מעבירים אותו כדי לייצר לו תעודת לידה = MANIFEST שבה רושמים את האורך, המשקל, הצבע וכו'; אז מניפסט עושים כטיפול לסחורה בלבד!

ברגע שיצא המניפסט חותמים חוזה ראשון ע"י כך שדוקרים את עקב רגל היילוד ומטביעים את טביעת הרגל על המניפסט; למעשה זה החוזה הראשון שנעשה במרמה; למעשה מה שקורה הוא שזאת תעודת הלידה המקורית והיא נשלחת לוותיקן, זאת לא אותה התעודה שאנחנו מקבלים; כל תעודות הלידה המקוריות שמורות בוותיקן כי הן נסחרות; לאחר הלידה נפתחת קרן נאמנות אבל לפני הכול שאלה: האם אתם יודעים עם מי נחתמים חוזים בדם? - עם המולך, השטן; אז למעשה נחתם חוזה בדם והוא לא חוקי כי הילוד לא יודע שהוא חותם על חוזה, מה גם שחוזה על פי חוק יכול להיחתם רק ע"י שני בני אדם מגיל 18 ומעלה;

ההורה/ההורים נקראים INFORMER = מודיע ולכן הם מקבלים העתק של תעודת הלידה בתמורה; ההעתק מועבר גם למשרד הפנים והילוד מקבל גם מספר זהות; זה למעשה מספר של תאגיד, למה תאגיד? - כי תאגידים לא יכולים ליצור שום חוזה עסקי עם בן אדם חי ולכן בתהליך של הריבונות שאנחנו עושים אנחנו למעשה מתנתקים ומחסלים את כל החוזים על כל התאגידים; יש לזה צד טוב וצד עוד יותר טוב - הצד הטוב הוא שאנו מחסלים את כל החוזים עם כל התאגידים ומתנתקים, הצד היותר טוב הוא שלמעשה אתם בוחרים את החוזים שלכם בעצמכם;

תאגידים מתחילים ליצור קשר עם אותה זהות שנקראת תאגיד והיא של האדם שנולד; על התעודה מופקדים על הנייר, היום אנחנו מקבלים עוד מיידעים ומדברים ברוב העולם על 4.4 קילו זהב, אנחנו מגיעים למצב שבו אנחנו מגלים שמדובר בהרבה יותר - 999.9 קילו זהב על כל אדם; אז יש טון זהב עלינו שנסחר בכל העולם; כל אזרחי המדינות בעולם נסחרים ב-SEC; אם נכנסים ל-SEC ומקישים את מספר תעודת הזהות, רואים בדיוק את כל השווי שלכם; בארה"ב המקבילה היא מספר הביטוח הלאומי; כאן בישראל כל מי שנולד נולד עבד לכל דבר; איך יודעים אם אנחנו עבד? - פותחים את תעודת הזהות ורואים שאנחנו רשומים באותיות גדולות בלבד - אותיות גדולות בלבד מסמלות עבד; בעברית כותבים באותיות דפוס ולא רק בדפוס, אלא בדפוס מודגש וזה התחליף לאותיות הגדולות באנגלית ה-CAPS LOCK; כשמקבלים זימון לבית משפט, אז כתוב את שם התאגיד באותיות דפוס מודגשות וגם את השם שלנו באותיות דפוס מודגשות; זה אומר שלמעשה הם רוצים לשפוט את התאגיד שלנו, לא את האדם החי, אלא את התאגיד;

אז יש לנו באנגלית את השם ושם המשפחה שלנו – כשהאות הראשונה כתובה באות גדולה מודגשת [CAPITAL LETTER] ויתר האותיות קטנות, ובשם משפחה אותו הדבר – זה אומר שהאדם הוא אדם אבל עדיין עבד כי הוא לא השתחרר;

[הסי. איי. אי הם שלוחה של הוותיקן]

אם מוציאים את תעודת הזהות, מאחור ניתן לראות מספר שהוא מספר העבדות; בחו"ל, ע"י מספר הזהות/ הביטוח הלאומי – ניתן לזהות את מספר ה-SEC ולמשוך את הזהב, בישראל לא! בישראל הקרנות נסחרות בידיים פרטיות מאוד! מאוד! מאוד! עדיין יש לנו שווי אך לא נראה את זה און ליין; רק אם הולכים על ריבונות ניתן להגיע לזה;

[על כל הנאמר אפשר להיכנס לגוגל ולבדוק]

אז יש את היילוד שחתם על חוזה בפעם הראשונה בחיים שלו, אגב אם נכנס בגוגל לדיני חוזים, ניתן לראות שחוזה נחתם בין שני אנשים או יותר, כאשר הצדדים הם בגירים בני 18 לפחות, בלי לחץ, בריאים בנפשם וביודעין; אז עושים חוזה במרמה כשהתינוק הוא רק בן שנייה וחצי ואפילו אומרים מזל-טוב להורים; כאן למעשה אנחנו נכנסים לעולם הים וכל החוקים ששולטים בנו בעולם הזה; אנחנו הולכים לדבר על עולם הים שזה חוק האדמירליות הימי, ומי שלא מאמין יכול להיכנס לגוגל ולכתוב "חוק האדמירליות הימי"; מי שעשה רישיון לסקיפר, מכיר את כל החוקים האלו; חוקים נוספים הם חוקי המסחר הבינלאומיים -

UCC = UNIFORM COMMERCIAL CODE

אלו קודים של חוזים בינלאומיים וכל בתי המשפט בארץ ובעולם פועלים ע"פ חוקי האדמירליות הימית וחוקי המסחר הבינלאומיים וזאת מפני שיש לנו סחורות שזזות בכל העולם ואנחנו גם כן נחשבים לסחורה; כל אדם, כשפונה אליו סוכן תאגיד, הסוכן שואל אותו "יש לך תעודת זהות?" או "מה מספר תעודת הזהות שלך?"

אז כאשר הם רוצים שנזדהה עם ת"ז, הם בעצם מתייחסים אלינו כאל סחורה שניתן לעשות איתה מה שרוצים; אנחנו צריכים ללמוד איך לא לעשות את הג'וינדר [את החיבור] בין מספר התאגיד שלנו [ת"ז] לבין האדם שאנחנו; איך עושים את זה? – את הפעולה הבאה אני אוהב להסביר ע"י סיפור - מה אנחנו עושים כשאנחנו פוגשים את אותם סוכני תאגידים? אנחנו בסקטור הפרטי וסוכני התאגיד הם בסקטור הציבורי;

הסיפור מתחיל במלך שכותב חוקים ואז היה לו את הקלף, חותם בטבעת והוא רצה להעביר חוק חדש, אז הוא לקח קלף, טפטף עליו קצת שעווה והטביע את חותם הטבעת בשעווה וזה היה חותם המלך; הוא כתב את כל מה שרצה; בתחתית הקלף חתם את שמו, הפך את הקלף, כתב את שמו למעלה ואז גלגל את הקלף; ברגע שהוא גלגל שם שוב שעווה ואת חותם המלך, היה קורא לרץ

שלו וזאת כבר פעולה של דואר; המלך היה מוסר את הקלף לרץ והרץ היה עובר בין הערים ומחפש את הכרוז; הכרוז היה מקבל את הקלף החתום ע"י המלך, היה רואה את חותם המלך ושם המלך והיה קורא לכולם להגיע לשמוע את הודעת המלך; הוא היה פוצע את חותם המלך מול כולם ומקריא את מה שכתוב בקלף; וכך היו עושים את שטיפות המוח מפני שהכרוז הוא לא המלך, אבל בגלל ששם המלך היה רשום שם על הקלף, הם היו חושבים שהמלך הוא זה שאומר את דברו; כאן למעשה אנו רואים לראשונה את הדוקומנטים – מסמכים חוקיים, החלטה של שופט עליון [המלך] והמלך היה זה שתמיד שואל את השאלות וכולם היו צריכים לתת לו תשובות; איך אנחנו יודעים את זה? –

מהמילה "ASKING" = AS+KING
 ↓ ↓
 כמו מלך

כלומר, אנחנו צריכים להיות אלה ששואלים את השאלות כמו מלכים ומי שנותן לנו את התשובות אלו אותם סוכנים, לכן, אנחנו אף פעם לא עונים לשאלות של סוכני תאגיד, אלא רק שואלים שאלות; למשל, אם ניגש אלינו סוכן תאגיד, ואומר: "תראה לי בבקשה תעודת זהות", אנחנו עונים בשאלה: "אני חייב להראות לך תעודת זהות?" אם הוא עונה: "כן" אנחנו שואלים: "ע"פ איזה חוק?" הם חייבים להראות את החוק; מותר לשוטר לבקש ת"ז רק אם יש חשד לעבירה שיש בה קורבן, אם אין קורבן אז אסור לשוטר לדרוש להציג תעודת זהות; כלומר, על חנייה באדום לבן, למשל, אסור לו לדרוש לראות ת"ז כי אין קורבן;

תקנות צווים ופקודות הם אך ורק לבעלי חיים!

לדוגמה, אם אני אומר לכלבה "בואי", היא תבוא ולכן זאת פקודה;

ברגע שאנחנו עונים על שאלה, אנחנו מאבדים את המיקום שלנו; למשל, אם סוכן תאגיד שואל אותנו: "DO YOU UNDERSTAND?" התשובה שלנו צריכה להיות: "I DO NOT STAND UNDER" כי

UNDER – STAND כי
 ↓ ↓
 מתחת עומד

אם אנחנו עונים "כן" לשאלה הזאת, זה אומר שאנחנו עומדים מתחת הסמכות שלהם; לכן אנחנו צריכים לענות שאנחנו לא עומדים מתחת;

אז כל השפה האנגלית למעשה בנויה לכישוף; וגם העברית עצמה היא שפת כישוף וגם השפה המשפטית בעברית היא שפת כישוף; אליעזר בן יהודה היה בונה חופשי דרגה 33 קיבל הגדרה של מקצוע לשנות את השפה העברית הנכונה ולקלקל אותה;

אז הבנו שהמלך היה כותב מסמך מסוים והמסמך היה החוק והמסמכים כיום הם דוקומנטים ואת חותם המלך החליפו הבולים; בול מאחור ובול מקדימה עם השם שלנו ב-45 מעלות על הבול; ויש גם דרך לרשום את השם שלנו:

שם פרטי ושם משפחה ויש שני שמות פרטיים ומשפחה; כותבים בצורה של שייכות ובעלות; אם אני רוצה להיות הבעלים של השם שלי אכתוב אותו כך –

עבור: = בעלות

ולכן נכתוב –

אור-לוי: כך כותבים כשיש שם פרטי אחד

המשמעות של זה היא עובדה סגורה בשייכות ואני הבעלים של השם שלי;

אור-חן: לוי. כך כותבים כשיש שני שמות פרטיים

רווח נקודה

כך כותבים את השם כאשר כותבים בעברית; אולם, שם שנכתב בעברית הוא שם של עבדות, ולכן אנחנו נכתוב את השם שלנו אך ורק בשתי השפות המקובלות ע"י הגופים: ה-UPU [איגוד הדואר הבינלאומי] וה-UCC [קוד החוזים הבינלאומי] וכמובן חוקי האדמירליות הימיים; שתי השפות המקובלות הן אנגלית וצרפתית; האופן בו רושמים את השם באנגלית הוא כך –

:Or-Levi:

או

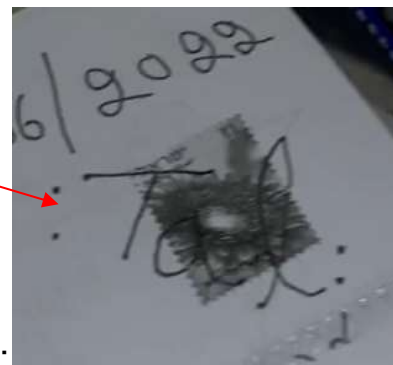
:Or-Hen: Levi.

אבל אם אנחנו רוצים להתחיל לצאת מעבדות אנחנו צריכים לחסל את שם המשפחה שלנו; לכן כותבים שם ללא עבדות כך –

על כל בול כותבים את השם שלנו ב-45 מעלות

אם אני עושה את זה בתחילת או בסוף מסמך, עליי לכתוב כך- **Or:**

דוגמה לכתיבת השם
על הבול ב-45 מעלות

הבול –

פעם הדואר היה שם חותמת על הבולים; הבול הוא שווה ערך לכסף, זה כמו שלקחתי כסף, שטר, והדבקתי על המעטפה או הנייר וזה מה שהופך את המעטפה או הדף לבעלי ערך; הערך מספק לאותה מעטפה את היכולת לעבור בדרכי הדואר – בים, באוויר וביבשה; מעבר לזה, יש לנו את חוק האדמירליות הימי שפועל גם באוויר כי אווירון הוא ספינת אוויר; חוקי הנסיעה בים ובאוויר הם אותם חוקים;

הסרת בולים ושימוש נוסף בהם זהו זיוף; חותמת הדואר על הבול היא השמשה של הבול, וכך גם החתימה שלנו על הבול היא משמישה את הבול; השם שלנו נכתב על תחילת הבול, אמצעו וסופו וזה מוכיח שהייתה בעלות על המעטפה או המסמך ואי אפשר להוציא את הבול;

כל מעטפה נחשבת לכלי, ספינה VESIL; גם אני כלי, אני ספינה, בתוכי יש נשמה והמילים שלי;

סיכום דבריו של שי בעניין מכתב שקיבל מעו"ד שטען שהוא מייצג בנק: עו"ד שלח אל שי מעטפה עם מכתב שבו נכתב שהוא מייצג את בנק הפועלים, ושי החזיר לו מכתב בו כתב שאותו עו"ד מעיד עדות שקר, כי בנק הוא תאגיד ותאגיד הוא בסך הכול מספר או שם על נייר; זה שבנק/תאגיד הוא בניין זה אומר שהוא עצם דומם ללא חיים ואין לו נשמה; כדי שניתן יהיה לייצג בניין, צריך שהבניין יחתום על ייפוי כוח; מאחר שבניין לא יכול לחתום על ייפוי כוח כי הוא בניין, אז לומר שאתה מייצג את הבנק זה שקר; ובא עורך הדין ולמעשה אמר לשי: אני מייצג את הבניין והבניין אמר לי שאתה חייב לו; עו"ד לא יכול לדבר עם בניין!

לחיילים באנגלית קוראים CORPS; לכן כשהילד שלנו מתגייס לצבא, הוא שווה פחות מכומתה, הוא נחשב למת לגמרי; חייל לא נרשם בשום משרד, אלא רק באפסנאות, כמו ציוד; לא סתם אומרים על חיילים שהם רכוש צה"ל ועם רכוש שהוא שלי אני יכול לעשות הכול;

ובחזרה לעורך הדין –

שי פסל את המכתב שלו מאחר שהעו"ד לא יכול לייצג בנק;

כאשר הוכרזנו כאבודים בים, הוכרזנו למעשה כחסרי יכולת; שי זיהה את התאגידים כחסרי יכולת ומאחר שהוא ריבון, יכול היה להכריז על התאגידים שהם חסרי יכולת;

שי כתב בחזרה מכתב לאותו עו"ד; אסור אף פעם להתעלם ממכתבים שהם שולחים; הם תמיד שולחים 3 ספינות [3 מכתבים], כובלים אותנו עם 3 ספינות והרביעית היא ספינת מלחמה – ההוצאה לפועל; אז לא להתעלם, צריך לכתוב להם בחזרה וזה מוכיח שאנחנו בעלי יכולת ואנחנו משפרים את עצמנו ולומדים; הפכו את כולנו למטומטמים עם המיילים והאסמסים;

אז שי כתב מכתבים לעו"ד ותבע ממנו לשלם לו; אותו עו"ד נשר ובאה במקומו עו"ד אחרת ששלחה את המכתב במעטפה חומה כמו שצריך אך בלי בול, מעטפה ללא בול היא הרי ספינה אבודה בים; בנוסף היא גם חוררה את המעטפה [את הספינה] עם סיכות מהדק; ספינה שיש בה חור טובעת, ולכן חוץ מזה שאין עליה בעלות והיא אבודה בים, היא גם טבעה; לכן, לחורר מעטפה זה לא חוקי כי זה גורם לספינה לטבוע;

ברגע שמוצאים ספינה שהיא אבודה בים ואפילו טבעה בים, אנחנו יכולים להפוך להיות הבעלים שלה; כיצד? - יש לנו בולים של 1₪; חייב להיות רשום עליהם 1₪! מטביעים בול, שמים בפינה הימנית למעלה ורושמים את השם שלנו על הבול ב-45 מעלות כמו שלמדנו; כך מטביעים בעלות על הספינה, וזה חייב להיות בערך של 100 יחידות עגולות, לא יותר ולא פחות = 1₪; בעבר תמורת המשלוח, מי שהיה שולח את המעטפה, היה נותן מטבע כמו ז'יטון והמטבע הייתה ערובה לכך שהמכתב נמסר; וכשהמכתב הגיע ליעד, הוחזר גם המטבע והתשלום תמורת המשלוח היה מטבע כסף אחת של 100 סנט = 1 דולר; פעם הדואר היה מחתים בולים, וכיום גם הדואר עובר על החוק כשהוא אינו מחתים בולים;

תאגיד מדינת ישראל חבר באיגוד הדואר הבינלאומי שהוא זה שקובע את החוקים להעברה של דברי דואר, והתאגיד הזה [מדינת ישראל] עובר על כל החוקים הבינלאומיים האלו; בנוסף לזה גם כל מה שקשור ל-UCC תאגיד מדינת ישראל עובר על החוקים, כי כל דבר שאנחנו עושים בחיים קשור בחוזים וה-UCC הוא ארגון בינלאומי שמכתיב מה החוקים כדי ליצור חוזה; לחיצת יד = חוזה, לעמוד ברחוב ולהניף את היד = הצעת חוזה לנהג מונית וכו';

מאחר ששי מצא את האבדה, אז המטען גם כן שייך לו;

דרך אחת לטעון לבעלות ולשלם על המטען היא - מסמנים את הבעלות על המטען ע"י הבר-קודים; מדביקים סטריפ אחד של ברקוד ליד הסכום שרשום במכתב; מחזירים את המכתב למעטפה ורושמים "תוכן המעטפה שולם במלואו בעזרת בול", את המעטפה הלא כשירה מכניסים למעטפה חומה חדשה; שמים עליה בול ב-45 מעלות, מדביקים את כל ריבוע הבר-קודים ששיכים לאותו מסמך שהורדנו כבר סטריפ אחד בשבילו [מדביקים את כל יתרת הסטריפים ביחד על המעטפה] וכך מקשרים בין התשלום לסכום; ואז אני מוותר על הבעלות שלי ומחזיר למי שאני חושב שהספינה שייכת לו, ולמעשה חשבון של 40,000 ₪ שולם באמצעות שני בולים של 1₪ - אחד על המעטפה הפגומה ואחד על המעטפה החדשה + עלות משלוח דואר רשום בסביבות 12-13 ₪ והגענו ל-14.5 ₪ במקום 40,000 ₪;

שי עשה את זה בדרך אחרת שהיא דרך נוספת לטעון על בעלות ולשלם על המטען - באמצעות PROMISSORY NOTE = שטר חוב סחיר; את שטר החוב הסחיר אנחנו יוצרים בעצמנו; כדי להבין את עניין הפרומיסורי נוט נסתכל על

שטר של 20 ₪ שאנחנו משתמשים בו כל הזמן; שטר הוא לא כסף, כסף הוא מתכת אצילית וגם זהב; במשך השנים רוב המדינות [התאגידים למיניהם] חוץ מ-3-4 שהן גם לא באו"ם; עד 1971 ארה"ב הייתה המדינה האחרונה בעולם שהצמידה את הדולר לזהב; וב-1971 ניקסון הכריז שהדולר לא צמוד יותר לזהב ומאז התחילו להדפיס שטרות על ימין ועל שמאל; רק בתקופת הקורונה ארה"ב הדפיסה כ-40% מהשטרות שהודפסו אי פעם; הרי זה בסך הכול נייר שמודפס; עלות שטר כזה היא 20 אגורות ומוכרים לנו אותו ב-20 ₪; עלות הייצור של מטבע 5 ₪ היא גבוהה יותר פי כמה מהערך שהוא מייצג, ועדיין ניתן לו ערך פחות משל שטר של 20 ₪ שעלות הייצור שלו הייתה 20 אגורות; שטרות היא מערכת שבנויה על אמון, כלומר אם עכשיו קבל עם ועדה נכריז כי שטר של 20 ₪ הוא בעל ערך של 2 מיליון ₪, אז הוא יהיה בעל ערך של 2 מיליון ₪; ולמעשה אנחנו יוצרים פה מערכת של אמון; אם אנחנו קבוצה גדולה של אנשים שמאמינים ומחליטים שזה מה שזה שווה, אז זה שווה מה שהחלטנו;

ולעניין החוקיות של השטר – יש דרישות מסוימות כדי להפוך שטרות חליפין לחוקיים –

לכל דוקומנט חוקי צריך להיות בול וההטבעה של הסמל המוזהב על שטר של 20 ₪ משמש כבול

בנוסף לכל שטר ערך צריך להיות מספר יחיד ומיוחד, וגם זה נמצא על השטרות; אם מאירים עם פנס בצד האחורי של הבול על השטר, ניתן לראות שהמספר של השטר נושק לבול, הם נוגעים אחד בשני;

הבול והמספר על שטר של 20 ₪ נושקים האחד לשני

בפרומיסורי נוט שאנחנו יוצרים, אנחנו מדביקים סטריפ שנושק לבול שהדבקנו על הדוקומנט עצמו, וזאת המקבילה לבול ולמספר שנושק לו על השטר של ה-20 ₪;

הסטריפ
נושק לבול

ברגע שניקסון ניתק את הדולר מהזהב, הוא ביטל סופית 2 מושגים ומחק אותם לחלוטין מהלקסיקון החוזי והמשפטי, המושגים הם: כסף ולשלם;

זה אומר שאם אנחנו נתקלים בכל חוזה או מסמך או דואר בו כתוב שעלינו לשלם – זאת עבירה על החוק מפני שאי אפשר לשלם מאחר שאין כסף! ואם מדברים איתנו על לשלם סכום של כסף יש 2 עבירות מפני שאין כזה דבר כסף ואין כזה דבר לשלם; הכסף לא קיים ולשלם לא קיים; ולכן, המושגים האלה פוסלים כל חוזה ופוסלים כל מסמך שאנחנו מקבלים ועליו אחד מהמושגים האלה או שניהם כי אפשר לשלם רק עם כסף! עם שטר חוב ניתן רק לזכות את החשבון, לכסות חוב, אבל לא לשלם כסף; השטרות שאנחנו כביכול משלמים איתם האחד לשני, הם שטרות חוב;

אנחנו מגישים שטר חוב רק לתאגידים ולא לבני-אדם כי בני-אדם לא יכולים לפרוע שטר חוב; אם אנחנו נותנים לאדם פרטי שטר חוב, אנחנו עוברים על החוק הטבעי, אנחנו יוצרים קורבן, כי החוק הטבעי אומר: חיה, תן לחיות, אל תפגע באף אחד ואל תיצור קורבן; אלו החוקים היחידים! ברגע שמשהו נשמע יותר מדי מסובך עם כל מיני פרטים, מישהו מחרטט אותנו, ברגע שהכול פשוט, זאת האמת; השפה המשפטית היא מבלבלת בכוונה;

כשאני מראה את שטר החוב הזה אנשים נלחצים ואומרים: "תקשיב זה כל כך יפה, בחיים לא ראיתי דבר כזה" ואני אומר: "לא, אתם ראיתם את זה כל חייכם, זה תמיד היה מולכם" – כשאתם לוקחים הלוואה אתם חותמים על שטר חוב, כשאתם לוקחים משתכנתה אתם חותמים על שטר חוב; לכן, אתם מכירים את זה ותמיד חתמתם על זה ואף אחד לא אמר לכם שזה שטר חוב;

ועכשיו אנחנו נכנסים לסוד הגדול – האם אתם באמת חייבים לשלם את ההלוואות שלכם או את המשכנתא שלכם? אתם יכולים תוך שבוע ימים לסיים את כל החובות שלכם! איך? – מאוד פשוט; על דף לבן של מדפסת, כתבים:

עבור: בנק

אני שם+ שם משפחה + ת"ז + מספר חשבון

[מפעילים פה את איש הקש – אותו תאגיד שיצרו לנו הוא איש הקש ולכן נקרא לו איש קש]

רוצה להגיע לבנק ולראות את החוזה המקורי [להוסיף פה את מספר החוזה או ההלוואה] שחתמתי בחתימת ידי בדיו כחולה רטובה [על חוזים חותמים אך ורק עם דיו כחולה]

למעשה אנחנו דורשים לראות את החוזה המקורי; נותנים להם בין שלושה ימים לשבוע להציג את החוזה; מדוע? – מפני שלפי חוק שטרות חליפין, שטרות חוב וגם לפי קוד החוזים הבינלאומי – כל מי שעושה חוזה, שזה 2 צדדים בדרך כלל או יותר אמורים לחתום על החוזה אחד בפני השני; ולמעשה 2 הצדדים שעשו את "החוזה" בבנק, אחד חתם על החוזה מול השני כשהשני אף פעם לא חתם; שימו לב שבבנק אף פעם לא חתמו מולכם על משכנתא או על הלוואה; אתם הייתם היחידים שחתמו; על שטר חוב יש רק אדם אחד שחותם, על חוזה לפחות 2 אנשים חותמים; זה אומר שאתם למעשה חתמתם על שטר חוב, כי אם הייתם חותמים על חוזה הלוואה או חוזה משכנתא, אז היה עוד צד שחותם; למעשה אתם חתמתם על שטר חוב שאתם יצרתם; הבנק לא חתם כי בנק לא יכול לחתום; ברגע שפקיד חותם על אותו הסכם, אותו הסכם שייך לו, ואם הוא עוזב את הבנק, הוא עוזב עם החוזה המקורי ואתם חייבים לשלם לפקיד ולא לבנק; בגלל זה אף אחד לא חותם מולכם וזה שטר חוב ולא חוזה; גם אם ביקשו ערבים, הערבים חותמים בשבילנו; אגב, גם על שטר חוב שאנחנו יוצרים בבית ניתן להחתים עוד ערבים, אבל אפשר להחתים ערב באופן אישי ועצמי ברגע שסיימתם לחתום לבד עם או בלי ערבים;

אחרי שחתמתם על הלוואה או משכנתא ועברו 3 ימים, אחרי שלושה ימים, כל הבנקים לוקחים את כל שטרות החוב שנחתמו ומוכרים אותם כשלם, כחצי או כחלקים לחברות הביטוח והבנק מקבל כבר כיסוי על כל שטרות החוב האלה; זה אומר שאחרי 3 ימים ברגע שמישהו אחר שילם על שטר החוב שלכם, החוב שולם במלואו; ברגע שהחוב שולם במלואו ע"י צד שלישי, הבנק ממשיך לגבות מכם עדיין תשלומים חודשיים על משכנתא והלוואה וזה אומר שהבנק נמצא בהונאה מולכם ואתם מתנדבים לשלם כי אתם לא יודעים על מה חתמתם, אתם לא יודעים שחתמתם על שטר חוב שנמכר אחרי 3 ימים לחברות הביטוח וחברות ביטוח כבר כיסו את כל החוב שלנו; אך זה לא חוב ולמה? – כי **החתימה שלכם** למעשה מייצרת כסף אמיתי; למה כסף אמיתי? – מפני שברגע שאתם חותמים אתם נותנים את המפתח לכספת לקרן הנאמנות שלכם ואז כל מסחר שמתבצע על קרן הנאמנות שלכם, למעשה מי שמחזיק את החתימה שלכם, הוא זה שמרוויח מהמסחר בקרן הנאמנות שלכם; יוצרים על חשבונכם רווחים על רווחים על כל חתימה;

לשליחים יש לחתום עם השם הפרטי ולא אוטוגרף; גם אם שליח מביא מעטפה ואין עליה בול היא עדיין ספינה אבודה בים, אז אין בעיה לחתום לשליח עם השם שלנו שקיבלנו אותה; אחר כך אנחנו לוקחים את המעטפה ובוחנים אותה ובודקים מה המצב שלה על-פי מה שלמדנו;

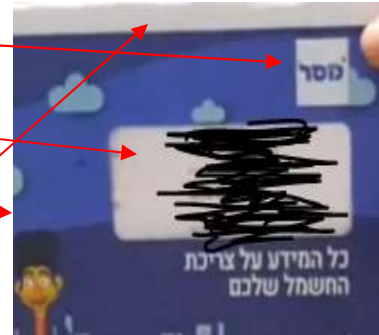
ועכשיו לפרקטיקה מבחינת דואר לכאורה שאנחנו מקבלים -

פרקטיקה = ידע

מידע הוא דבר שאתה קורא אותו ולא מיישם אותו, תיאוריה;

ידע, פרקטיקה - זה פיצוח של המידע, של התיאוריה וההפיכה שלה לידע

1. זה לא בול, אלא פרסומת לחברת "מסר"
2. החלופית מהווה פגיעה בפרטיות
3. כל המעטפה מצוירת בבאנרים, פרסומות
4. היא גם קצת לבנה וחייבת להיות חומה בלבד!

בתמונה ↑ חלק ממעטפה של חברת "מסר" -

1. ניתן לראות שבמקום בול יש איזשהו ציור של ריבוע שכתוב עליו "מסר"; זה לא בול, אלא פרסומת לחברת מסר שנוצרה ע"י 3 חברות שליחויות והיא מתחרה של הדואר והם קוראים לעצמם "חברת הדואר הראשונה של ישראל";

אז למעשה אין בול וזה אומר שהמעטפה אבודה בים, אין לה ערך, לא שולם ערכה ולא תכולתה על פי חוק, ולכן זה לא דואר! זאת מעין מעטפה שלמעשה לא שווה כלום כי היא לא עברה דרך הדואר; זה אומר שהגורם השלישי שאחראי על כל החוזים במדינה ובעולם, שהוא הדואר, איגוד הדואר הבינלאומי - זה לא עבר דרכו; זאת מעטפה שעברה מיד אחת ליד שנייה בלי שהייתה היד השלישית שנותנת לחוזה שבפנים תוקף; למה חוזה? - כי בפנים יש חשבון, חשבון הוא חוזה ולחוזה צריך להיות תוקף וכאשר אין בול אין תוקף חוקי לחוזה;

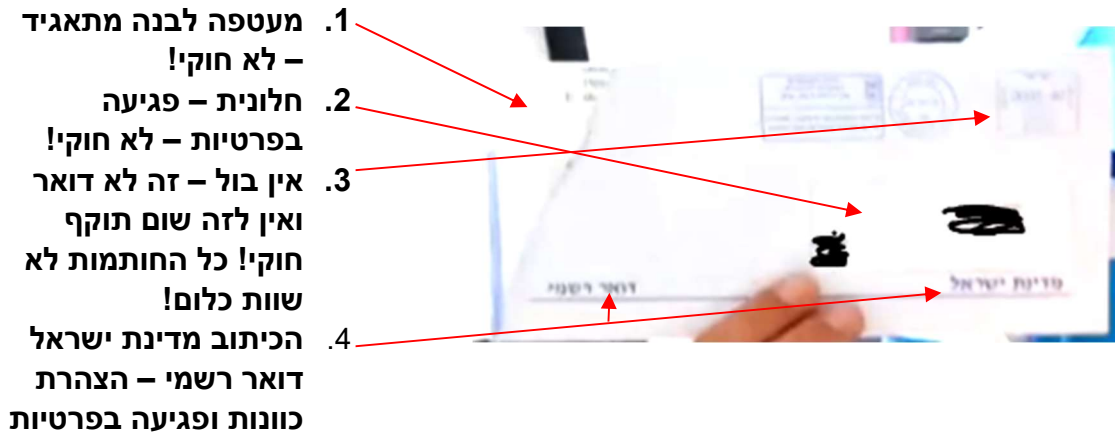
2. דבר נוסף לגבי המעטפה - יש בה חלון; החלון הוא לא חוקי כי הוא פוגע בפרטיות; ניתן להציץ פנימה ולראות דרכו מה קורה בפנים; מעבר לכך, התאגידים על-פי חוק חייבים להתכתב איתנו אך ורק ב-PRIVET, בפרטיות מלאה כי אנחנו אנשים פרטיים ולכן המעטפה צריכה להיות חומה וללא חלונות;

3. מעטפה שמלאה בבאנרים גם היא לא תקינה, אלו פרסומות; יכול להיות כתוב על המעטפה שזה מחברת חשמל, מים... אבל לא פרסומות ועליה להיות אך ורק חומה;

4. המעטפה הזאת היא גם קצת לבנה ומעטפה לבנה היא תקינה אך ורק בין חברים, בין שני אנשים; בהתכתבות עם תאגידים מותר אך ורק

מעטפה חומה! אז המעטפה הזאת שמגיעה מתאגיד ויש בה גם לבן,
היא לא תקינה!

דוגמה נוספת –

בתמונה - ↑

1. המעטפה לבנה - לא תקין, היא נשלחה מתאגיד מדינת ישראל ולכן חייבת להיות רק חומה! אם נשים אותה מול האור, בגלל שהיא לבנה יש לה שקיפות וניתן לראות מה יש בפנים, לכן זאת פגיעה בפרטיות וזאת הסיבה שצריך להשתמש במעטפה חומה
2. החלופית היא פגיעה בפרטיות ולכן המעטפה לא חוקית גם מסיבה זו;
3. אין בול – לא עברה דרך הדואר ולכן אין לה תוקף חוקי, לא שולם ערכה ולא שולמה תכולתה ולכן אין לחוזה שבתוכה ערך! לכל החותמות עליה אין שום ערך!
4. זה שכתוב על המעטפה "מדינת ישראל דואר רשמי" – זאת הצהרת כוונות וכל אחד יכול להבין למה הכוונה – גם זה מהווה פגיעה בפרטיות;

לכל מעטפה יש תכולה, התכולה היא המטען; המעטפה היא VESSIL, ספינה; לספינה יש מטען, יש תכולה; גם אני VESSIL, ספינה ויש לי תכולה – נשמה, דיבור הוא המילים;

מוציאים את המטען מהספינה האבודה בים – כלומר, מוציאים את המכתב שנמצא במעטפה שהיא ללא בול; אני מוציא את המטען...

יש פה בקשה לפטור, פריסה, דחייה של אגרה וכאלה...ועכשיו נכנס למה שנקרא **QUANTUM GRAMMAR** –

יש כאן חוזה שנשלח אליכם; כל מה שמגיע אליכם זה חוזים;

כל מה שכתוב עם פס מתחת, לא קיים, נמחק; ברגע שכותבים מילה עם פס אחד זאת לא כותרת, זאת מחיקה של מה שכתבנו; כותרת היא עם שני פסים;

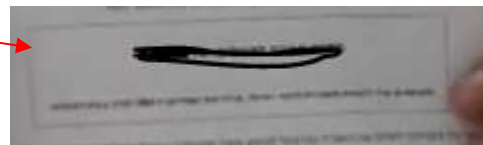
בנוסף, כל חוזה אסור לו להיות שלילי, אסור לו להיות בעבר, אסור לו להיות בעתיד ואסור לו להביע דעה אישית מפני שאם אני מכניס דעה אישית זאת פרשנות אישית שלי ומי שיקרא את זה יש לו את הפרשנות שלו; אני יכול לכתוב את הפרשנות האישית שלי, אבל אני חייב לצרף אינדקס לפרשנויות כדי שיהיה ברור למה התכוונתי; החוזה לא יכול להיות בלשון עבר או עתיד, הוא חייב להיות בהווה מפני שכשאני לא נוגע במסמך הוא לא קיים; כשאני מחזיק בו וקורא בו, אני מחזיק וקורא בו עכשיו ולא מחר או אתמול; נכון לעכשיו לא נכון להיום אפילו; ולכן כשאני קורא בו הכול צריך להיות כתוב בזמן הווה!

ולכן כשכתוב "לא שילמת" – אז ה- לא אינו קיים; אסור בחוזה שתופיע המילה "לא"; זה לפי חוקי הקוונטום גראמר; חוץ מזה שהמוח לא יודע לקבל את המילה "לא" כי אין כזה דבר; אסור שתהיה בחוזה לשון שלילה ולכן אם כתוב "לא שילמת" – תמחק את המילה "לא" ומה שנשאר זה "שילמת", מתקנים את החוזה, הופכים אותו לחיובי, ובמקביל גם כותבים לצד השני מה תיקנו ולמה כדי שהוא יבין את זה כי הוא כתב את החוזה לא נכון;

כשאני מתקן את החוזה, אני מטביע עליו בעלות והוא הופך להיות שלי, כי אני מטביע עליו בול; אז אני יכול לתקן את החוזה, לשלוח אותו מתוקן, אני פוסל את הצד השני מהחוזה ויוצר חוזה חדש שלי;

דבר נוסף - יש פה קופסה, BOX;

יש במכתב קופסה, BOX - מה שכתוב בתוך מסגרת נקרא קופסה

מה שנמצא בתוך קופסה הוא סגור; כל קופסה כזו, במיוחד שחורה, זה לא קיים; אם אני מסתכל על המסמך זה ומסתכל עליו בתלת מימד, יש לי קירות שעולים למעלה ואם אני מסתכל עליו מקדימה, אני לא רואה מה יש לי בפנים;

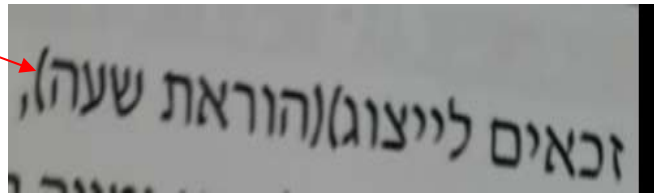
אם היה קו מלמטה וקו מלמעלה, אין שום בעיה, אני יכול לראות וזה שייך למסמך; ברגע שזה סגור זה לא שייך ולא נמצא פה; וזו בעצם העבודה על המחשבה שלנו; יצרו לנו התניה והטעייה וגם שופטים בבית המשפט יודעים לקרוא את זה ויודעים שמה שנמצא בתוך קופסה אינו קיים במסמך; ולכן כל מה שהם כותבים ואנחנו עושים, הם יכולים לומר שאנחנו התנדבנו לשלם;

דבר נוסף – כתוב "לתשלום" – זאת עבירה כי אי אפשר לשלם כי אין כסף; ניתן לכתוב "לכסות חוב", אבל לא "לשלם" או "לתשלום";

כל הכתיבה לא חוקית במסמך הזה והיא ברמה מאוד נמוכה;

משרד המשפטים הם אלו שכתבו את המכתב הזה בצורה לא חוקית; עו"ד לא יודעים כלום, הם למדו משהו כדי לטמטם אתכם והם משתמשים בשפה שלא תבינו בכדי שאתם תפלו בפח שלהם;

סוגריים

סוגריים עגולים מסמלים שכל מה שכתוב בסוגריים עגולים לא קיים במסמך; כדי לכתוב בצורה שבה מה שכתוב בסוגריים יהיה שייך למסמך ולחוזה, צריך לכתוב אך ורק בסוגריים מרובעים; ואם אנחנו רוצים להבין את זה יותר טוב ניגש לגמרא – בגמרא כל מה שבסוגריים עגולים זאת פרשנות שאינה שייכת ובסוגריים מרובעים זאת פרשנות ששייכת לכתוב;

את המסמך הזה[↑] כתב משרד המשפטים ובטח איזה עו"ד;

כתוב "הנאשם" – מי זה הנאשם? קודם כל אדם תמיד זכאי, הוא תמיד אדם ולא נאשם;

כתוב "סכום לתשלום" – "סכום" זה נכון "לתשלום" זאת עבירה;

הם רוצים 464 ₪ - יש גם את המספר וגם את הערך;

מה עושים עם המכתב הזה? – אם המעטפה ששלחו לנו בה את המכתב שלמה ולא פצועה/קרועה, אז אנחנו מדביקים עליה בול ורושמים את השם שלנו ב-45 מעלות ומשתמשים בה בשביל לשלוח להם בחזרה;

אם המעטפה פצועה/קרועה, אז מדביקים עליה בול, רושמים את השם עליו ב-45 מעלות מקפלים אותה ומכניסים למעטפה חומה שעליה גם שמנו בול עם השם שלנו; ניגשים לדואר ומבקשים בר-קודים לדואר רשום; הפקיד מדביק את הבר-קודים איפה שהבול על המעטפה החומה; אנחנו לוקחים ברקוד אחד ומדביקים אותו ליד **הסכום** במאוזן; באותו הרגע שילמנו את תכולת הספינה; בנוסף אנחנו מצרפים דף A4 שכותבים עליו: "המעטפה ותכולתה שולמו במלואן בעזרת הבול"; ויחד עם המעטפה הקרועה שהדבקנו עליה בול ותבענו עליה בעלות, אנחנו מכניסים גם את המכתב ואת הדף הנוסף, חותמים את המעטפה החומה, רושמים את הכתובות ושולחים בדואר רשום;

- תוכן המעטפה של חברת חשמל שהתקבל בספינה אבודה בים כי המעטפה לא תקינה [המעטפה עם הפרסומת של מסך] –

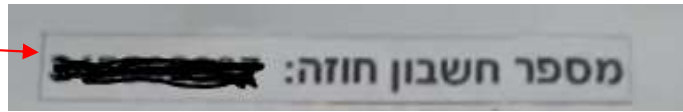
על המעטפה שמים בול ומטביעים בעלות ורושמים את השם שלנו עליו ב-45 מעלות;

עכשיו נלמד לקרוא חשבון חשמל –

לחברת חשמל אין חוזה איתכם! לחברת חשמל יש חוזה עם המונה; אתם צד שלישי ולכן אין לכם חוזה איתם וכשאתם משלמים חשבון חשמל אתם משלמים

אותו בהתנדבות; למה ואיך אני יודע את זה? – כי למעלה בדף החשבון רשום "מספר חשבון חוזה" החוזה הוא עם המונה!

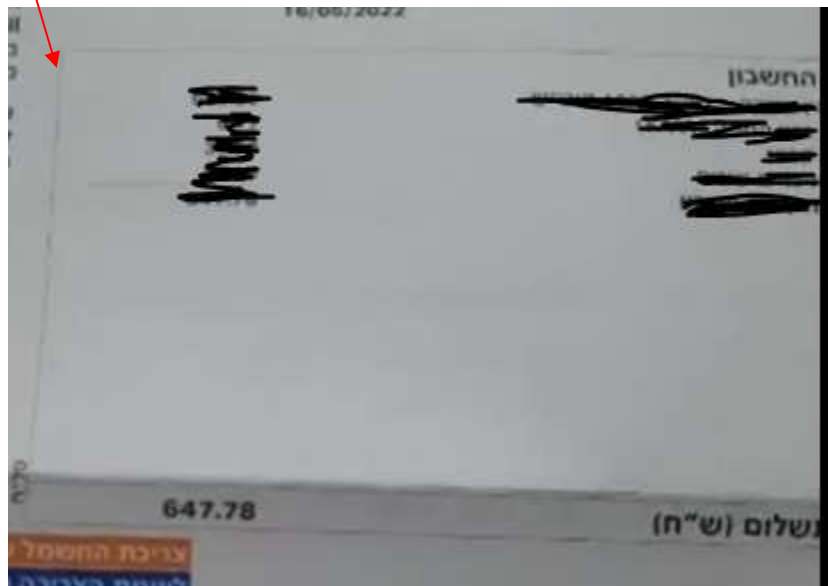
מסגרת 1 – לא קיים

אם אתם רוצים לדעת אם זאת האמת, תכתבו מכתב לחברת חשמל ותשאלו אותם "האם קיים חוזה חתום בחתימת ידי בדיו ביני לביניכם? אנא הוכיחו זאת ע"י כך שתציגו את החוזה המקורי בפניי"; אם חתמנו על משהו, זה על כך שאנחנו אחראים לשלם, אבל זה לא חוזה; חוזה נחתם בין שני אנשים או יותר, אז אם רק אנחנו חתמנו, זה לא חוזה;

כל העבירות האלה שהתאגידים עושים גם במכתבים שלהם אלו עבירות פליליות! כי זאת הונאה ומרמה, ומרמה והונאה שייכות למשרד המשפטים; הכתוב "מספר חשבון חוזה" נמצא בקופסא סגורה [אפילו אם זה קו ממש דק] – כלומר זה לא קיים;

גם החשבון שלכם נמצא במסגרת – אז גם הוא לא קיים;

גם מה שבמסגרת עם צבע לא קיים;

"לתשלום.. ש"ח" - אין כזה דבר לשלם; חוץ מזה זה כתוב בתוך מסגרת אז זה לא קיים;

בנוסף, חוזה אסור שיהיה צבעוני והחשבון של חברת חשמל הוא צבעוני;

חוזה תקין כתוב או מודפס בכחול, והחשבון חשמל כתוב בשחור;

אבל גם אם זה היה כתוב בכחול בלי כל המסגרות והמסמך היה נקי, עדיין מאחר שלא חתמתי איתם על חוזה, אני לא חייב להם כלום; הם שולחים את החשבון למונה שלנו ולא לנו ואנחנו מתנדבים לשלם את זה;

כשאתה נכנס למכולת אתה בוחר לעשות את החוזה ומסכים למחירים; חברת חשמל היא תאגיד שיצר מונופול וכופה את עצמו עליך, לא נותן לך להכניס אנרגיה חופשית כמו שאתה רוצה, ואז גם אומר לך שאתה חייב לשלם לו את מה שהוא דורש; זה אונס ולכן מותר לנו להגיד לא! אנחנו מקבלים את זה שאונסים אותנו וגם מוכנים לשלם על זה; אם אני בוחר ספק ואני יודע מה התנאים שלו ואני בוחר לעשות מולו חוזה, זה דבר אחד; אני לא אגזול מאף אחד את הפרנסה שלו! אבל כשכופים עליי באונס, אני לא מוכן לשלם;

סליל טסלה זה סליל מסוים שיש לו מוט מתכתי; החשמל נמצא תמיד מסביבנו הוא משאב טבע; סליל טסלה מגייס מהחשמל שנמצא סביבנו באופן טבעי ואנחנו יכולים להשתמש בו;

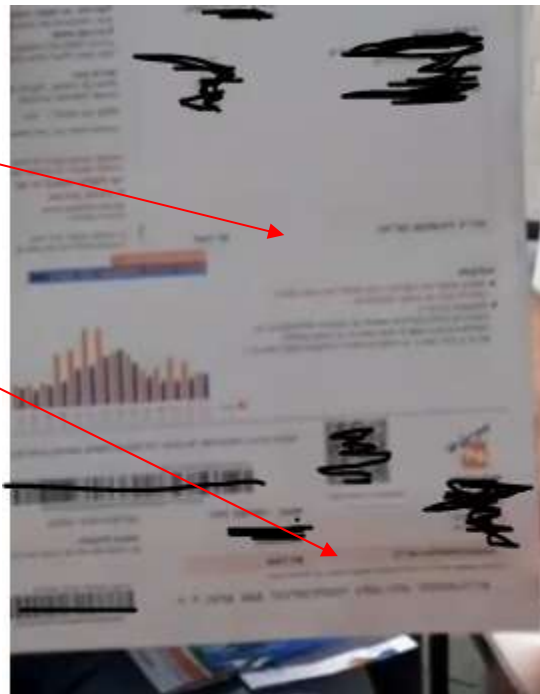
החשמל מיוצר תמיד, אם נצרוך ממנו ואם לא;

אז איך משלמים חשבון חשמל עם בולים? –

בול על המעטפה להוכחת בעלות על המעטפה עם השם שלנו ב-45 מעלות; וגם בול עם השם על מעטפה חומה חדשה וגם 2 בר-קודים:

ברקוד אחד פה

ברקוד שני פה

את הוכחת התשלום חותכים ושומרים, ואם אפשר אז להחתים על זה את סניף הדואר, ואת החלק העליון שמים במעטפה החומה והחשבון שולם בעזרת הבול;

- מכתב מהעירייה שאין עליו בול אלא מין הדפסה שמתחזה לבול – לא תקין; זאת מעטפה ללא בול והיא גם כן אבודה ביים;

גם בול שאין עליו ערך בש"ח לא נחשב כבול;

על המעטפה החומה מקדימה [איפה שנמצא הפתח שלה] עושים קרוס – קו אלכסון מהפינה הימנית למעלה עד השמאלית למטה בעת כחולה ובמשולש העליון כותבים UCC 1-301 ובמשולש התחתון UCC 1-308 אלו קיצורים לכך שהכול שולם ואין חוזה;